

Herligheden er flyttet fra Israel.

1.Sam.4.22: ”Herligheden er flyttet fra Israel, thi Guds ark er taget.”

Der skete meget den dag, da disse ord blev udtalt. Hver for sig var meget af det, der skete, en tragedie for dem, der blev ramt.

Filistrene havde besejret Israel i kamp og 30.000 mænd af fodfolket var faldet. Begge ypperstepræstens sønner blev dræbt, og ypperstepræsten selv – Eli – døde samme dag.

Hustruen til den ene af sønnerne fødte et barn, og hun døde under fødselen, men før hun udåndede, sagde hun: ”Bortvegen (flyttet) er herligheden fra Israel.”

Det var ikke sig selv, hun tænkte på, heller ikke manden, som var præst, eller svigerfaren, der var ypperstepræst.

Hun tænkte ikke engang på de 30.000 mænd, der var faldet i krigen.

Årsagen til hendes klageråb var, at Guds ark var taget.

Herligheden veg fra Israel, da Guds ark blev taget fra dem. Arken var et billede på Guds nærvær og et udtryk for, at Han boede iblandt dem.

Alt det, de var, og alt det, de oplevede af godt og betydningsfuldt, skyldtes dette nærvær.

Når Herren ikke længere var iblandt dem, havde de intet. Da var herligheden borte.

Et menneske kan leve under store prøvelser og alligevel se noget af Guds herlighed over sit liv. Man kan miste meget, men alligevel sige med David: ”Mig fattes intet..” Sal.23

Men når Guds nærvær bliver borte fra sjælen, er der ingen herlighed mere. Da mangler man alt!

Guds folk har til alle tider haft denne rigdom som sin store forret, at Gud har været iblandt dem.

Uden Ham kan man intet gøre.

Man kan forsøge at danne sig en slags herlighed, men den bliver aldrig ægte, hvis ikke Gud er der.

Man kan arrangere og tilrettelægge, men når herligheden er borte, bliver det kun arrangementer.

Er herligheden over det, betyder det himlens assistance og hjælp, og den er vi helt afhængige af.